

ریوند

نام سنتی: راوند، ریوند چینی

نام علمی: *Rheum palmatum L.*

نام عمومی: Rhubarb

قسمت مورد استفاده: ریشه

خصوصیات ظاهری:

قطعات ضخیم، در دو طرف کمی پهن که رنگ قرمز
مایل به قهوه‌ای دارند.

طبیعت: گرم و خشک

افعال: مجفف، محلل، ملطف، جالی، منضج، مقطع،
مبرد بالعرض به سبب شدت تحلیل، مسهل اخلاط
غلیظ و رقیق و خام با قوه قابضه، مقوی قوه جاذبه
جگر، پادزهر سموم بارد، مدر بول و حیض، مفتح
سده جگر و سپرز و امعاء

موارد مصرف سنتی: خفقان بارد، رفع برودت معده
و کبد، تنقیه امعاء، تحلیل نفخ، انواع استسقاء و
تخمه، سرفه مزمن و ربو و قرحه ریه و امعاء، یرقان
سدی، ورم بارد احشاء، تب ربع، مغص، بواسیر،
نواصیر، رفع اسهال ناشی از سده ماساریقا

موارد مصرف امروزی:

گروه داروسازی سنتی دانشکده طب سنتی

یبوست

میزان مصرف:

نصف پیمانه پودر درشت گیاه (۱ تا ۲ گرم دم شود)

عوارض جانبی:

- دردهای اسپاسمی
- کاهش الکترولیت‌ها به ویژه یونهای پتاسیم (مصرف دراز مدت)
- هایپرآلدوسترونیسم، مهار حرکات روده، افزایش اثر گلیکوزیدهای قلبی
- آریتمی قلبی
- نفروپاتی
- ادم
- پوکی پیشرونده استخوان
- احتمال افزایش شیوع سرطان روده بزرگ

موارد احتیاط و هشدار:

- بدون تجویز پزشک، بیش از دو هفته استفاده نگردد.
- باعث کاهش جذب آهن، روی، کلسیم و سایر مواد معدنی می‌شود.
- با توجه به کاهش زمان انتقال در دستگاه گوارشی، احتمال کاهش جذب داروهای خوراکی وجود دارد و توصیه می‌شود با فاصله زمانی مناسب استفاده گردند.

مصرف در بارداری و شیردهی:

استفاده از گیاه و فراورده‌های آن در دوران بارداری ممنوع است.

گروه داروسازی سنتی دانشکده طب سنتی

موارد منع مصرف:

- کودکان زیر ۱۲ سال
- انسداد روده
- بیماریهای التهابی حاد روده
- آپاندیسیت
- دردهای شکمی با منشأ نامعلوم

تداخلات:

- با توجه به اثر کاهش پتاسیم، با داروهایی که کاهنده پتاسیم هستند، تداخل مصرف دارد.

- گلیکوزیدهای قلبی

- سایر گیاهان ملین

- کورتیکواستروئیدها

- دیگوکسین

- دیورتیکها

- نفروتوکسیکها

- ملینهای محرک

فرم‌های دارویی موجود در داروخانه

فرآورده‌های طبیعی:

ترکیبی: ریوند در ترکیب با سایر مفردات

- کپسول کبد

منابع:

۱. عقیلی علوی شیرازی م ح. مخزن الدویه. تحقیق و تصحیح شمس اردکانی م ر. رحیمی ر. فرجامند ف. تهران: صهبای دانش با همکاری دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۸۸.
۲. امین غ. گیاهان متداولترین گیاهان دارویی سنتی ایران. تهران: دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۸۴.
۳. کمیته تدوین فارماکوپه گیاهی. فارماکوپه گیاهی ایران. تهران: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت غذا و دارو، ۱۳۸۱.
4. PDR for herbal medicines. 4th ed. Thomson Reuters, 2007.
5. Natural Medicines. 13th ed. Therapeutic Research Faculty, 2013.
6. Mehrabani M, Ghanadi AR, et al. Toxic pyrrolizidine alkaloids of *Echium amoenum*. Daru Journal of Pharmaceutical Science, 2006, 14(3) 122-127.